

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Traj Zoltán ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága, mint a Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság jogutóda alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított, a Szekszárdi Munkaügyi Bíróság 1.M.370/2010/11. számú ítéletével befejezett perében az említett számú jogerős határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Szekszárdi Munkaügyi Bíróság 1.M.370/2010/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes baleseti rokkantsági nyugdíj iránti kérelmét az alperes jogelődje a 27-08757/2009/8. számú határozatával elutasította. A Nyugdíjbiztosítási Jogorvoslati Igazgatóság az 55-12032/2010/20. számú határozatával az alperes elsőfokú határozatát helybenhagyta, felperes fellebbezését elutasította, mert az Országos Rehabilitációs és Szociális Szakértői Intézet (ORSZI) I. fokú és II. fokú szakértői bizottsága felperes egészségkárosodását egyezően véleményezte (össz-szervezeti egészségkárosodás 56 %, baleseti/foglalkozási egészségkárosodás 27 %), annak egybehangzó megállapítása mellett, hogy felperes rokkantsága túlnyomóan nem foglalkozási eredetű. A határozatok indokolása ezért

megállapította, hogy felperes továbbra is a már megállapított és folyósított ellátásra (rokkantsági nyugdíjra) jogosult.

A keresetében felperes a fenti társadalombiztosítási határozatok megváltoztatását és baleseti rokkantsági nyugdíjra való jogosultsága megállapítását kérte arra hivatkozva, hogy III. csoportú rokkantsága túlnyomóan foglalkozási eredetű.

A Szekszárdi Munkaügyi Bíróság az 1.M.370/2010/11. számú ítéletével a keresetet elutasította.

A perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő a szakvéleményében a felperes össz-szervezeti egészségkárosodását ugyancsak 56 %-ban, foglalkozási eredetű egészségkárosodását szintén 27 %-ban határozta meg, és megállapította, hogy felperes rokkantsága túlnyomóan nem foglalkozási megbetegedés következménye. A támadott társadalombiztosítási határozatokat erre tekintettel a bíróság nem találta jogszabálysértőnek, és a keresetet megalapozatlansága folytán elutasította.

A felperes felülvizsgálati kérelemmel élt, amelyben a jogerős ítélet megváltoztatását és a keresetének helyt adó határozat hozatalát, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és a munkaügyi bíróság új eljárásra utasítását kérte. A megfelelően felderített tényállásból a jogosultsága hiányára levont következtetést törvénysértésre (Tny. 36/E. §) hivatkozva vitatta. Érvelése szerint a III. csoportú rokkantsághoz minimálisan szükséges 50 %-os egészségkárosodáshoz kellett volna viszonyítani a foglalkozási megbetegedésből eredő egészségkárosodását, amely ily módon túlnyomó részét jelenti rokkantságának.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Tny. 36/E. § (1) bekezdése szerint baleseti rokkantsági nyugdíjra az jogosult, aki - egyéb feltételek mellett - túlnyomóan üzemi baleset, vagy foglalkozási betegség miatt rokkant [a) pont].

Annak elbírálásához, hogy a felperes esetében ez a jogosultsági feltétel fennáll-e, olyan tények megállapítása szükséges, amely orvosi szakértelmet igényel, ezért kellett a perben igazságügyi orvosszakértőt kirendelni. A szakértő által véleményezett szakkérdés nemcsak az össz-szervezeti egészségkárosodás és a foglalkozási betegségből eredő egészségkárosodás mértéke volt, hanem az is, hogy a rokkantság túlnyomóan a foglalkozási betegségből következett-e be. A szakvélemény ez utóbbira vonatkozó megállapítása tehát ténykérdésre vonatkozott, amely a tényállás

részét képezi.

A felülvizsgálati kérelem - jóllehet érvelése kifejezetten azt rögzíti, hogy „a bíróság megfelelően felderítette esetemben a tényállást”, és téves jogi következtetést panaszolt - valójában, tartalma szerint a tényállást támadta, amikor a szakvéleményen alapuló azt a ténymegállapítást vitatta, hogy rokkantsága nem túlnyomóan a foglalkozási betegségeinek következménye.

Az ORSZI szakhatósági állásfoglalásai alapjául szolgáló szakértői bizottsági véleményekből és a perben beszerzett orvosszakértői véleményből egyértelműen kitűnik, hogy amint az egyes foglalkozási ártalmakból eredő egészségkárosodások (zajártalom 16 %, szilicózis 13 %) alapján megállapított össz-baleseti/foglalkozási egészségkárosodási mérték (27 %) nem egyszerű összegző számítás eredménye, ugyanúgy a rokkantság túlnyomóan baleseti/foglalkozási eredetének megítélése sem egyszerű összehasonlító számítási művelet, hanem az orvosi vizsgálati eredmények alapján megállapított egészségkárosodásnak az irányadó szakmai szabályokban meghatározott szempontok szerinti értékelésén alapul. A felülvizsgálati kérelemnek csupán a számszerű összehasonlításra alapított érvelése ezért nem helytálló.

A szakhatósági állásfoglalással egybehangzó igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján megalapozott tényállásból a Tny. 36/E. § (1) bekezdés a) pontjában előírt jogosultsági feltétel hiánya egyértelműen következett, ennél fogva a jogerős ítélet jogszabálysértés nélkül utasította el a keresetet.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta a jogerős ítéletet.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért e tárgyban határozni nem kellett.

A felülvizsgálati eljárás illetékét - a Tny. 81. §-ában megállapított tárgyi illetékmentesség folytán - a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2011. november 2.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, előadó bíró,
Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró, Dr. Patassyné dr. Dualszky
Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelél:

bíróági tisztviselő